

steriet kan naa en Form, der saa lidt indeholder nogen indre Modsigelse, at den tværtimod bliver en Tilbagevenden til den naturlige Inddeling. Under Direktøren maa der staa to Afdelinger, som bliver Hovedhjørnestenene i den udenrigsministerielle Bygning, nemlig den politiske Afdeling og den handelspolitiske — den erhvervspolitiske Afdeling er det vist rigtigere at kalde den, og hvoraf den sidste i hvert Fald maa have en Chef med økonomisk Uddannelse. Jeg ved det paa Forhaand: Manden vil der blive spurgt. Det spørger alle Mennesker om, for de vil have, at Manden skal sidde lige imellem dem selv. Men det er ikke sagt, han sidder der, det er muligt, han sidder et helt andet Sted. Jeg skal minde om den afdøde Gesandt i Prag, Nørgaard; det var ikke med Fornøjelse, at Udenrigsministeriet modtog ham, men det maatte det nu. Jeg skal minde om Generalkonsul Bjerring i Kowno, jeg skal minde om Yde i Hamborg. Det er allesammen Folk, der ikke har Skygge af Eksamen, men de er blevet glimrende udenrigspolitiske Embedsmænd, udmærkede. Jeg kan nævne en Mand som Minister Høst, der sidder i Prag, han har jo ganske vist Eksamen, for saa vidt som han er Søofficer, men hele sit Præg har han alligevel faaet gennem praktisk Tjeneste, i det praktiske Erhvervsliv. Og saa vil jeg forfærdelig gerne være fri for dette Spørgsmaal: hvor er Manden? Der er Masser af Mænd, som er egnede, man skal bare tage dem og ikke være bange, selv om man maa tage dem fra Gaden, naar de blot er egnede, naar det blot er de rigtige Folk. De første, jeg her nævnte, kan man godt i akademisk Forstand og i diplomatisk Forstand kalde: Folk fra Gaden. Udenrigsministeriets Virksomhed, som den har formet sig i vore Tider, har netop Brug for saadanne Mænd, ogsaa til de højeste Poster. Lad mig sige det til Forfærdelse for de Herrer — jeg vil haabe, at ingen af Herterne besvimer, eller at de i hvert Tilfælde kommer til sig selv igen, naar jeg har sagt det —, at selv i de højeste Poster, ja, selv i Direktørposten kunde jeg tænke mig, at Mænd af denne Type med glimrende Virkning kunde gøre sig gældende.

Udenrigsministeriet har selvfølgelig ogsaa Brug for Jurister, endda for fine Jurister, men hvor det saa vil tage sine Folk fra, kan Mænd af den Type, som jeg har kaldt den diplomatisk-bureaukratiske Type, aldrig komme til at præge et Udenrigsministerium, der skal arbejde moderne, aldrig nogen Sinde. Denne Aand maa altsaa ud af Ministeriet, baade af dets indre og dets

ydre Tjeneste, ikke alene af den Grund, jeg har nævnt, men tillige, fordi der nu kræves Besparelser, Besparelser, der meget lettere lader sig gennemføre ved en Sammenlægning af visse Gesandtskaber — heri er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Lad mig tilføje, at Organisationen af den indre Tjeneste, foruden at omfatte de to Hovedafdelinger: den politiske og den erhvervspolitiske, maa omfatte et Administrationskontor, et Pressebureau og et Arkiv, hvilke 3 Kontorer rimeligvis skal virke direkte under Direktøren.

Der er peget paa en anden Ordning med Hensyn til Oplysningsbureauet i Betænkningen af 1921, som jeg skal omtale, fordi der er mange, der endnu har Sympati for denne Ordning, og det var den, at man tog Oplysningskontoret helt ud af Ministeriet. Vi var et Mindretal, der ønskede, at det skulde være en udenfor Ministeriet staaende Organisation med Statsanerkendelse, hvis Formand var udnævnt af Kongen, og som var i Forbindelse baade med Handelsministeriet og med Udenrigsministeriet. Men det forudsatte ganske vist, at Erhvervslivet bidrog meget væsentligt til Oprettelsen af denne Institution, og Grosserer-Societetet var den Gang villigt dertil, Industriraadet var ikke saa villigt dertil, og for Øjeblikket tvivler jeg stærkt om, at det vil være muligt at placere det paa den Maade, fordi jeg tror, man ikke har Raad dertil.

Jeg er, som jeg allerede har sagt i Begyndelsen af mit Foredrag, i og for sig ingen Ven af den her foreslaaede Nedskæring. Jeg tror godt, at Ministeriet kunde gøre fuld Nytte i sit nuværende Omfang, men naar det nu skal være, saa lad os benytte Lejligheden til at se, om vi ikke kan faa noget godt ogsaa ud af noget ondt. Den gamle, daarlige Tradition udrydder man naturligvis ikke fra i Dag til i Morgen. Men hvis vi kan faa den Udvikling, som allerede var paatænkt i 1908, ja, som allerede satte sine første Spirer i 90'erne, og som vi skaffede saa gode ydre Vilkaar i 1921, til nu i de onde Dage at udfolde sig, da den ikke har kunnet gøre det i de gode, vil jeg endda sige, at denne beklagelige Nedskæring vil kunne føre til et Fremskridt for Udenrigsministeriet.

Niels Petersen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling. Jeg tror ikke, det vil volde Vanskelighed at gennemføre Besparelser, hvis samlede Størrelse bliver mindst det, som her er foreslaaet, uden at Udenrigsministeriets Virkeevne